

— Vaig tenir la idea de fer un disc gran gairebé immediatament després d'haver acabat la gravació del meu anterior disc petit, i es pot dir que la idea que jo tenia aleshores del que havia d'ésser correspon amb el resultat que ara tenim. Jo volia fer com una antologia del treball que he anat fent fins ara, amb una idea musical senzilla, popular, car acabava de fer l'experiència pop, i creia que havia de trobar una persona que es compenetrés amb el meu treball i el traduís en una música, no tant en un recolzament musical més o menys complicat, sinó en una musicalitat que donés aquesta idea, o ambient popular. L'home resultà ser Antoni Ros Marbà. Li vaig explicar la idea, i de seguida s'animà, i, tot d'una, ens vàrem posar a treballar. Va ser un treball llarg, d'uns sis mesos, comptant que em vaig posar malalta per aquells dies. Insisteixo en la idea de conjunt que presidia aquest treball, si es tractava de fer una antologia, d'una obra personal sobre un tema concret, aquesta unitat havia d'existir. Com que el disc no havia d'ésser una suma de títols, em vaig preocupar molt també de la selecció de temes, i em sembla que el conjunt ha quedat equilibrat, no ho sé. Una cosa nova per a mi era que mai no havia treballat tan intensament i continuadament. M'ha agradat tant que ara només faria discos grans, car només en ells pots donar una visió un xic clara d'allò que estàs fent, i no crec, dit sia de pas, que això fos anticomercial; el públic que s'interessa per aquest tipus de cançó aprecia i compra més, crec jo, els L.P.s. En Ros Marbà està també content de la seva feina, fou una recreació de les cançons, el que ell va fer. Tingues en compte que vàrem treballar junts els textos, també; vàrem discutir, comentar, etcètera, perquè ell interpretés tot el que les cançons representen, en tots els seus aspectes. Els músics van participar molt d'aquesta col·laboració; qui més ho va fer va ser Laura Almerich, que va ser present a quasi totes les sessions de gravació, i la seva opinió i ajuda van ser molt importants. Cal dir també que els enginyers de gravació, Montero, Poch, i Casals van fer un treball excel·lent. Tenint en compte que ells graven artistes i estils diferents i oposats, continuament, van entendre perfectament el que jo volia. Una cosa semblant puc dir de Toni Catany i Francesc Guitart, fotògraf i grafista, respectivament. Van fer moltes fotos, dissenys, proves fins a aconseguir de compenetrar-se tots dos en un resultat. Amb tot això vull dir que aquesta unitat que presideix el disc no és casual, sinó fruit d'un treball, per una banda meu, la meua obra, les meves cançons, i un treball presidit per un sentit de l'equip.

MARIA DEL MAR BONET. DISC GRAN, GRAN DISC

UN dels millors discos apareguts darrerament és, com ja en general es comença a comentar, i sense lloc a dubtes, el primer L.P. de Maria del Mar Bonet. Un L.P. amb una qualitat excepcional en tots els seus aspectes, que ha sorprès no sols els qui segueixen la trajectòria del disc i la cançó catalana, sinó els crítics i aficionats de la resta de la Península. La qualitat de les cançons, la perfecta compenetració entre les que són obra personal de Maria del Mar Bonet i les cançons populars, els arranjaments, el clima i la musicalitat de tot el disc, el disseny i fotos de la bossa, i la interpretació de Maria del Mar, tot això en conjunt o per separat, són d'un nivell altíssim i poc acostumat. Aquest disc fa de Maria del Mar Bonet objecte de gran atenció, ja que ens fa pensar que potser li ha arribat el moment de demanar una audiència molt més gran que la tinguda fins ara, car, amb aquest disc i en aquest moment, se'ns ha desvetllat com una de les principals cantants que existeixen a Espanya. Hem estat parlant de tot això, i molt més encara.

G. JARABA

les cançons del disc, comentades

1. — FORA D'ES SEMBRAT

La vaig fer a Palma. Representa el naixement del sol, al camp. En aquella hora, quan comença a sortir el sol, la lluna encara és al cel, i aleshores la fas fora, com l'amo d'un camp crida als vailets que s'hi fiquen: fora d'es sembrat! És llavors quan la llum del sol comença a posar-se sobre les fulles de les oliveres, sobre els camps, les pedres, amb un lligam molt estret de la llum i les coses, com un casament.

2. — NO TROBARÀS LA MAR

És dedicada a un amic meu que morí fa 2 anys, un amic meu que mai no va venir a casa meva,

i ara sé que mai no vindrà, però encara li ofereixo, com una ofrena de tot el que tinc. Aquesta cançó intenta donar una sensació de buidor, com quan construeixen hotels o malecons robant espai a la mar, que quan hi vas no la trobes, se n'ha anat, han fet que marxí, i et preguntes quin és el sentit; quelcom del que passa quan mor una persona jove, com aquest amic meu.

3. — CANÇÓ D'ES MAJORAL

Una de les primeres que vaig fer, a casa d'en Lluís Serrahima. No volia oblidar la música, i en Lluís Llach, que era allà, me la va passar al paper. A tothom li va agradar molt, aquesta cançó.

4. — SA NÚVIA D'ALJANDAR

És una cançó absolutament mediterrània i illenca. La lletra, la música, la poesia es compenetren amb qualsevol illa del Mediterrà.

5. — CANÇÓ D'ES SEGAR

Es canta sense acompanyament, tal i com la gent de Mallorca ho fa quan treballa al camp. M'agrada la força que es pot donar interpretant aquestes cançons.

6. — JOTA MARINERA

M'agrada el seu to festiu i la seva poesia. M'agrada també com descriu, en mallorquí, el nom de tots els vents.

es per ella mateixa

7. — AIGO

A partir de la primera estrofa, que és popular, vaig fer una cançó que és aquesta, que eixamplés més el tema de la tonada popular, i donés una idea de la sequedat del camp de les Illes.

8. — CANÇÓ D'ESTERROSSAR

Amb les cançons populars de les Illes passa, de vegades, que la lletra d'una tonada no té res a veure amb el seu títol. La música és constant, però les estrofes varien, car la gent té molta capacitat d'improvisació. Als qui tenen molta traça en aquest improvisar se'ls diu glossadors.

9. — ENAMORAT I AL'LOTA

El final de la cançó em diverteix molt, i la seva poètica m'agrada molt. Aquest tipus de cançó és corrent, no sols a les Illes, sinó també a Catalunya i a molts altres països. Un amic meu folklorista en va trobar una de molt semblant al cançoner alemany.

10. — SA XIMBOMBA

Hi ha moltíssimes versions en què la música és quasi la mateixa, però la lletra varia molt. La música m'impresiona molt; crec que és una de les més boniques, de totes les que jo canto. Hi són molt patents les influències aràbigues.

11. — DÓNA'M SA MÀ

La vaig fer a partir de dues estrofes populars, li vaig estirar la poètica, i em van sortir estrofes populars, i no per conservar arcaïsmes, sinó per fer una cançó actual a partir del meu folklore.

12. — CANÇÓ D'ES COLLIR OLIVÉS

Té molta força, també, i crec que el seu sentit s'entén perfectament.

13. — ME N'ANIRÉ DE CASA

Hi ha molta gent jove que marxa de casa, al camp, per cercar altres treballs. El seu tema té una relació molt estreta amb el de les altres cançons.